

МОСКВА ЗНОВУ ПОРЯДКУЄ НА ЧОРНОМОРСЬКІЙ ФЛОТІ

Симферопіль (ПС УРП). — Тут у вівторок, 5-го травня, розпочала свою працю сесія Верховної Ради Криму, на якій вирішуватимуть питання кримського референдуму. Без сумніву, населення Криму хоче бути незалежним, але їхні політики не можуть не враховувати нерелігійність втілення в життя цієї ідеї через економічну ситуацію.

Півострів населяють росіяни, зрусифіковані українці та інші національні меншини, серед яких державна українська мова не є популярною. З іншого боку, Крим на 90 відсотків забезпечується Україною. Здобувши незалежність, він не зможе купувати всі товари та енергетичні ресурси, в тому числі й воду, за світовими цінами. Всі ці питання дискутуються, зважається і водночас іде торгівля з Росією та Україною — хто дасть більше свобод і пільг. Бо хоч офіційні представники обидвох держав постійно розмежовують тему Криму і Чорноморської флотії, але всім ясно, що Чорноморська флотія дистансується тій державі, до якої ввійде Крим. Наглядним свідченням цієї залежності є українсько-російські переговори в Одесі, які закінчилися фактично нічим. Сторони ухвалили спільне комюніке і домовилися про мораторій на односторонні дії щодо Чорноморської флотії. Наступний тур переговорів призначено на 15—17-го травня. Російські пред-

ставники явно затягують переговори до вирішення долі Криму.

На пресовій конференції після одеської зустрічі керівник російської делегації Юрій Яров заявив: „Ми на даному етапі не змогли знайти формулу, яка об'єднала б нас“. Зустріч в Одесі закінчилася 30-го квітня, а вже в перших днях травня до Чорноморської флотії надійшов наказ від головнокомандуючого збройними силами СНД Володимира Чернавина про звільнення зі служби всіх офіцерів, які присягнули Україні. Вслід за цим головнокомандуючий Чорноморською флотією Ігор Касанов видав наказ перевести у будівельні батальйони матросів, які присягнули Україні. На запит з України керівники Росії відповіли, що нічого не знають про перестановки на Чорноморській флотії.

І. ДРАЧ В УІА

Нью Йорк. — Український Інститут Америки влаштував авторський вечір поета Івана Драча, співголови Народного Руху України, Народного Депутата Верховної Ради України. Після програми — зустріч з автором при каві та солодкому. Вечір відбувся у п'ятницю, 8-го травня, о год. 7:30 вечора в залі УІА, 2 схід 79-та вулиця в Нью Йорку. Телефон для інформації (212) 288-8660.

Створено Наглядную Раду

Київ (УНІАР). — У четвер, 30-го квітня, Кабінет Міністрів України створив Наглядную Раду Інституту Державного Управління і Самоврядування, головою якої призначено Миколу Жулинського. До ради увійшли представники Верховної Ради, Адміністрації Президента, Кабінету Міністрів, колегій Державної Думи та іноземні фахівці.

На Наглядную Раду пок-

ладено завдання здійснювати загальну контрол за діяльністю адміністрації інституту, розгляд проекту бюджету, визначення загальних напрямів освіти та категорій державних службовців для навчання в інституті.

Співдиректорами інституту призначено Володимира Свідницького і громадянина Канади Богдана Кравченка.

УСЦАК вшанував заслужених спортових діячів

Під час відзначення (зліва): О. Скоцень, д-р Р. Сліж, Я. Коваль, інж. Р. Ракочий, І. Ісаїв, ред. З. Снлик, В. Кізіма і М. Стебельський.

(Фото: Р. Пиндус).

Союзівка (О. Твардовський) — Відзначення заслужених діячів УСЦАК і першого українського олімпійця-футболіста в ЗСА відбулося в часі спільної вечірньої сесії загальних зборів в центрі, що, як вже згадано раніше, відбулися в суботу 11-го квітня.

Церемонію цього свята відкрив і нею проводив голова УСЦАК Мирон Стебельський. Після представлення заслужених діячів: інж. Романа Ракочого, колишнього довголітнього ланкового тенісу, д-ра Романа Сліжа, який на протя-

жання, і редактора Зенона Снлика, першого українського олімпійця-футболіста, що виступав в складі збірної ЗСА в Мельбурні, Австралія, голова попросив пресового референта Оме-ляна Твардовського до познайомлення присутніх із спортивним минулим цих заслужених діячів українського спорту громадян.

Живемо в динамічних часах, коли вся наша основна увага звернена там далеко на рідні землі, де почав квітати паросток української самостійної держави. Як діячі і активісти спорту, звертаємо особливу увагу

ПРЕЗИДЕНТ Л. КРАВЧУК ПРИБУВ ДО ЗСА

Київ (УНІАР). — У вівторок, 5-го травня, Президент України Леонід Кравчук прилетів до Вашингтону з офіційною візитом. Раніше на летовищі в Борисполі біля Києва Президент дав коротке інтерв'ю, у якому повідомив, що напередодні підписав договір про співробітництво між Україною і Туреччиною та що сподівається підписати подібний договір зі ЗСА.

Л. Кравчук прибув до столиці ЗСА в год. 5:30 по полудні на запрошення президента ЗСА Джорджа Буша. На летовищі бази Ендрюс поблизу Вашингтону Президента і членів урядової делегації України зустріли офіційні особи Державного департаменту ЗСА на чолі з державним секретарем Джеймсом Бейкером.

В годині 7-й вечора Л. Кравчук і Дж. Бейкер в урочистій обстановці відкрили українську амбасад у Вашингтоні.

Наступного дня, 6-го травня, в годині 9-й ранку секретар оборони Річард

Чейні і вишукана почесна військова варта привітали Президента Кравчука у Пентагоні, а в 10:20 ранку Л. Кравчука привітали у Білому Домі президент Джордж Буш. В годині 12:45 президенти ЗСА і України підписали договір про торгівлю та співробітництво в інших галузях. Президент України зустрівся з лідерами Конгресу ЗСА, представниками ділових кіл і громадськості Америки.

На церемонії відкриття амбасад Л. Кравчук заторкнув і питання Криму, зазначивши, що „прийняття парламентом Криму декларації про незалежність — є порушенням Конституції України“.

На четвер, 7-го травня, призначена пресова конференція Л. Кравчука в год. 10:30 у Пресовому національному клубі. Президент Кравчук відвідає також Тексас, де зустрінеться з бізнесменами, в Айова планується зустріч з фермерами, а у Філадельфії — з українською громадою.

Президент Л. Кравчук

Зайві оплески для нового російського диктатора

Дітройт. — Місцевий щоденник „Дітройт Фрі Пресс“ помістив у числі з 28-го квітня довшу інформативно-аналітичну статтю Александра Кокбирна, відомого коломніста і співробітника в журналі „Нейшен“, який перестерігає західні демократичні держави перед передчасними оплесками для нового диктатора Росії, президента прем'єр-міністра із спеціальними повноваженнями, голови Ради оборони Бориса Єльцина.

Єльцин на думку Кокбирна, акумулював в своїх руках більше формальної влади, яку колись Сталін, і цю владу він може скерувати

проти новопосталих сусідніх держав, зокрема України, з відходом якої Росія не може погодитися.

Зауважується деяку ліцензійність у відношенні не тільки до Єльцина, але взагалі до так званої „російської демократії“, яку російські комуністи, скрайні націоналісти, шовіністи, великодержавники й імперіялісти обвинувачують за „розстрілювання руської землі“, за упадок комуністсько-московської імперії, за зменшення території імперії до часу XVII століття тощо. Чимало прихильників імперської великості домагаються, тепер вже легальними, півлегальними і підлітними способами, привернення усіх прав для Комуністичної партії сталінського типу і залізної руки уряду, який повинен „навести порядок“ і привернути усі республіки, які вміжчасі проголосили свою незалежність, до „матірньої території“.

Останній 3'їзд народних депутатів Росії вже був на шляху до здійснення такого пляну, але голод і обіцяна „великою сімкою“ 24-бillionова допомога та інші допомоги позичкового і гуманітарного порядку, змусили Росію відступити два кроки до зад.

На головну сцену почали підніматися собачки, хасбулатови, попови, руцькі та інші, які під безпечним крильцем Б. Єльцина пригріли собі теплі місця. Вони навіть заставили Єльцина скласти заяву „непокірності“ супроти Міжнародного валютного фонду і його голови Майкла Камдессуса, який заявив, що Росія не становить вимку і мусить повинити усі вимоги поставлені її ММФ і „великою сімкою“. Більш того, Б. Єльцин обвинуватив МВФ, що він застосує „тиранію“ супроти деяких держав, а фонд, мовляв, не був для цього створений, щоб

(Закінчення на стор. 3)

ФЕСТИВАЛЬ СВ. ЮРА

Нью Йорк. — Український фестиваль церкви св. Юра прохідиме від п'ятниці, 15-го до неділі, 17-го травня, на 7-й вулиці схід Нью Йорку.

У СВІТІ

У ПОНЕДІЛОК, 4-го ТРАВНЯ, мусульманські фундаменталісти з об'єднання Гезб-і-Ісламі під проводом Гультеддіна Гекматіяра протягом 15 хвилин обстрілювали ракетами Кабуль. У вслід загинуло 30 і ранено 100 мирних мешканців. Гекматіяр погрожує розпочати збройний наступ на Кабуль, якщо його суперник Ахмад Шах Масуд, призначений міністром оборони в коаліційному уряді Афганістану, не відмовиться від співпраці з колишнім начальником поліції, прихильником Наджібулли Рашідом Достумом.

МУСУЛМАНСЬКА ОПОЗИЦІЯ в Таджикистані, до якої входять Демократична, Ісламська партії і так званий Народний рух робітників-мусульман, вимагає реєстрації Рагмана Набієва, вибраного президентом у вересні 1991 року, і проведення нових парламентних виборів. Значна частина опозиції виступає за створення в Таджикистані ісламської держави на візирі Ірану чи Туреччині.

ДЕРЖАВНИЙ РАДНИК Російської федерації Сергій Шахрай в інтерв'ю московській газеті „Ізвестія“ заявив, що теперішній Кабінет міністрів може через місяць зрезигнувати і в політичному житті Росії наступить різка зміна. Коментуючи висліди шостого 3'їзду народних депутатів Російської федерації, котрий нещодавно завершився в Москві, Шахрай відзначив, що „3'їзд відіграв роль політичної і соціальної накривки в котлі. Боротьба йшла не на барикадах і вулицях, а в стінах парламенту“.

МІНІСТЕР ОБОРОНИ Фінляндії Елізабет Рен виступила із закликом зміцнювати збройні сили країни. З її слів можна зробити висновок, що фіни занепокоєні висловлюваннями лідера російської Ліберально-демократичної партії Володимира Жіриновського про те, що у випадку вибрання його на пост президента Росії він буде домагатися повернення Фінляндії до Росії.

В ПОНЕДІЛОК, 4-го ТРАВНЯ, поблизу єгипетського міста Асют ісламські фундаменталісти напали на селянкоптів, які обробляли поля, і вбили 12 осіб. В Єгипті налічується від 5 до 6 мільйонів коптів — єгиптян, що сповідують християнство. Вони зазнають постійних нападів від 70-их років, коли ісламські фундаменталісти почали домагатися запровадження в країні законів шаріату. Серед убитих коптів був також сільський лікар, котрого мусульманські терористи застрілили у його власному домі.

ВОЄННИЙ ТРИБУНАЛ Альжиру засудив до смертної кари 13 ісламських фундаменталістів — учасників збройного нападу на прикордонну заставу в містечку Гемар у листопаді минулого року. Цей напад був водночас сигналом до виступу проти властей інших ісламських озброєних груп.

КОЛИШНІЙ ФЕДЕРАЛЬНИЙ канцлер Німеччини Гельмут Шмідт, виступаючи в Ріє-де-Жанейро на міжнародній конференції, присвяченій новому світовому ладові, сказав, що теперішня Росія не володіє необхідним прощарком підприємців, здатних перетворити в дійсність пляни переходу до ринку. Новоспечені бізнесмени переважно збагачуються на „чорному“ ринку. Потрібно шнайменше 20 років для формування типу підприємця, який осягне завдання ринкової економіки, підкреслив Г. Шмідт.

МОСКОВСЬКА ГАЗЕТА „Ізвестія“ піддала сумніву дотримання Росією угоди між ЗСА і колишнім СССР щодо знищення запасів хемічної зброї. Голова комітету в питаннях виконання умов міжнародної конвенції академік Анатолій Кунцевич сказав в інтерв'ю, що всі запаси хемічної зброї знаходяться на території Росії і становлять 40,000 тонн, однак єдина фабрика, збудована в Самарській області спеціально для знищення хемічної зброї, не діє, оскільки місцеве населення рішуче противиться її відкриттю.

Б. Клінтон закликає до єдності

Лос Анджелес. — Під час поїздки по цьому місті, губернатор Аркенсо Білл Клінтон, який стане кандидатом на президента від Демократичної партії, переконував лосанджелеських негрів „сісти за стіл разом з білими і обговорити те, що турбує одних і других“.

„Ми повинні спільно вирішувати наші проблеми“, — сказав Б. Клінтон, який приїхав у Лос Анджелес в неділю, 3-го травня, і побував протягом двох днів у церквах в негритянських кварталах і в корейсько-американській ділянці.

Губернатор Аркенсо назвав „бичем Америки“ злочинність всередині негритянської громади, але критикував при цьому „структуру влади білих“, яка ігнорує цей „бич“. В той же день секретар Департаменту житлового будівництва і міського розвитку Джек Кемп опублікував заяву з різкою критикою Клінтона, який намагається, за словами Кемпа, „політизувати трагічні події“ в Лос Анджелесі.

Тексаський більйонер Г. Росс Перо, який має намір виставити свою кандидатуру на президента як незалежний, сказав у неділю в телевізійній програмі „Зустріч з пресою“, що не хоче займатися здогадами, які він поступив на місці Президента.

В. Білик переобраний головою Надгродської Округи УНСоюзу

Джерзі Сіті, Н. Дж. — На Річних загальних зборах Округного Комітету Відділів УНСоюзу Джерзі Сіті та Байону, які відбулися в місцевому УНДомі 15-го лютого, Володимир Білик був переобраний головою цієї Округи. До Управи були на цих зборах також вибрані: Мирон Сірій і Степан Кравченко — заступники голови, Галина Гаврилюк — секретар, Доля Дубей — касир, Євгенія Куфта, Стелла Мацяя і Дануся Ясінська — члени Контрольної комісії.

Збори відкрив В. Білик та привітав всіх учасників і головного секретаря Володимира Сохана та Олександра Благітку, головного касира. Пресдиректор зборів був обраний М. Сірій, а секретарем Г. Гаврилюк.

Протокол попередніх зборів відчитала Д. Ясінська. Цей протокол схвалено одностайно. Тоді звіт Округної Управи започаткував голова В. Білик, який вже 11 років очолює Округу. У звітвому часі він взяв участь у зборах чотирьох Округів Нью Джерзі, 3'їзді голів Округ на Союзівці, на різдвний вечірці в Головному Канцелярії УНСоюзу та в нарадах Округної Управи. Він склав подяку за придбання нових членів у звітвому році наступним особам: Миколі Шере-

сі. „Його виборча кампанія впала так низько, що нижче впасти вже не може“, — сказав у заяві Дж. Кемпа.

У понеділок Клінтон відгукнувся на критику Кемпа. „Я думаю, що Джека трохи підсмажили за те, що він критикував Президента, і тепер він намагається заслужити прощення, — зауважив губернатор Аркенсо. — Лише такий висновок можна зробити з того, що він сказав“.

Але в Адміністрації Буша Кемп був не єдиний, хто критикував Клінтона останніми днями. Минулої п'ятниці пресовий секретар Білого Дому Марлін Фіцватер сказав, що „слизький Білл спекулює на трагедії“ Лос Анджелесу.

Тексаський більйонер Г. Росс Перо, який має намір виставити свою кандидатуру на президента як незалежний, сказав у неділю в телевізійній програмі „Зустріч з пресою“, що не хоче займатися здогадами, які він поступив на місці Президента.

В. Білик

меті — шість нових членів, Д. Ясінський — п'ять, С. Куфта — два, Стефаніві Островському — два, Павліні Балутянський — два та Любові Колєнський, Дарії Семенген, Леонідові Булі, М. Сірому і головному радній Ромі Гадзевич — по одному членові. Сам звітодавець придбав дев'ять нових членів. Він закликав усіх до дальшої організаційної праці.

Короткі звіти склали секретар Округу Г. Гаврилюк та касир Округу Д. Дубей. Звіт якої відчитала Г. Гаврилюк, подаючи стан каси на день зборів 1.600.48 дол. В імені Контрольної комісії звітувала С. Мацяя, яка запропонувала уділити Уп-

(Закінчення на стор. 3)

В АМЕРИЦІ

ЗАПЕРЕЧУЮЧИ НАТЯКАМ ЗСА, що він є відповідальним за потопання людських прав, ангольський повстанський провідник Джонас Савімбі заявив, що два вбивства, які трапилися недавно, це правдоподібно вислід змови проти нього, зааранжованого американським СІ-Ай-Ей. Офіційні чинники ЗСА не беруть його заяв серйозно, бо вважають це нахабистістю та виявом непогамованого темпераменту.

У ПОНЕДІЛОК, 4-го травня, Білий Дім заявив, що минулотижневі порушення громадського порядку в Лос Анджелесі є наслідком програм дарових урядових допомоги, схвалених Конгресом у 60-их і 70-их роках. Однак у цій же заяві не подано жодних альтернатив теперішнього Уряду президента Джорджа Буша. Інші офіційні чинники Уряду твердять, що Президент напевно запропонує додаткові програми, однак на їхню думку це будуть якісь драстичні зміни в кількох наступних тижнях, але добре обдумані пляни допомоги на довшу мету.

ВЕРХОВНИЙ СУД ЗСА минулого понеділка, 1-го травня, голосами 5 до 4 відкинув схвалення Верховного Суду з часів судді Ерла Воррена, яке дозволяло злочинцям судженим стейтовими судами апелявати до федеральних судів, якщо вони могли доказати, що їхні адвокати не представили важливих фактів у їхній обороні. Ці на думку аналітиків, є дуже важливою зміною у судових гротедурах щодо стейтових злочинців, які з різних причин досі могли роками маніпулювати та відсувати свої розправи, а все коштом платників податків. Теперішнє правило каже, що федеральні суди не є обов'язані розглядати апеляції засуджених стейтовими судами злочинців, навіть якщо вони мають докази про недбалу оборону своїх адвокатів.

УСЦАК...

(Закінчення зі стор. 1)

Похвально й дуже примітно, що саме в таких умовах не забуваємо про наших діячів-спортсменів, які своєю працею і діями, жертвенністю й великим патріотизмом продовжували роки сприяли процесам, свідками яких ми є сьогодні. Відрадно, що в цьому процесі вповні є заангажована УСЦАК, спортова організація, яка дуже добре відома в Україні. Саме тому нинішнє відзначення наших довголітніх діячів і першого українського олімпійця-футболіста в ЗСА, саме в олімпійському році, має особливе значення.

Р. РАКОЧИЙ

Вже від наймолодших років почав займатися спортом в Збаражжі, де в 4-й гімназійній класі був вибраним репрезентативним воротарем кожаного м'яча. Дальший шлях простелився до Львова де від 1928 року виступав в гімназійній дружині, як теж в клубі „А„ класи. В цьому ж році зацікавився тенісом, вписався до УТКЛЮбу, в якому мав щастя зустріти таких тодішніх визначних українських тенісистів, як братів Рожанковських, Сесика, Дзєровича і інших. В 1931 році в тенісних турнірах юнаків доходив до фіналів, програвши тільки знайомому в цьому часі тенісистові Ю. Штендєві. В 1940—44 роках разом з Петром Франком, професором хемії, організує теніс при високій школах Львова. В часі німецької окупації переїжджає до Тернополя, де між робітниками цукрової організації, дружини кожаного м'яча і відбиванки. Дальша доля закінчує інж. Ракочий на еміграцію до Західної Німеччини, де в Карльсфельді включався до основників СТ „Лев“. Після переїзду до Міттенвальду перебирає обов'язок голови цього товариства. Маючи біля себе таких визначних спортових активістів, як Роман Савчак, Мілько Бучацький, Євген Обухівський, Микола Гнатів, Теодор Ступницький, розвиває широку діяльність якою здобуває велике признание між своїми і чужими громадянами. Великим осягом в цьому часі було створення гокейової дружини в складі якої виступали такі аси, як Бучацький і Дицьо. В 1949 році доля закинула нашого активіста до ЗСА. Швидко після прибуття на землю Вашингтона в місті Трой, Н. II., стає членом тенісової асоціації в цьому місті, бере участь в турнірах в окрузі Олбані. Рівночасно стає членом СТ „Сокіл“ в Си-

рокузах, в якому організує і навчає юних тенісистів. В 1955 році ввійшов до ініціативної групи тенісового спорту, яка спільно з управою УНСоюзу запланувала будову тенісових кортів на Союзівці, що з часом було здійснено. Бере участь у тенісних змаганнях і в 1958 році здобув звання чемпіона в групі сеньйорів, а в 1964 році разом із своїм партнером І. Дурбаком першество в подвійній грі. Від 1971 року працював провідником крайових тенісних першостей УСЦАК. В 1978 році Загальні збори УСЦАК вибрали ланковим тенісу, обов'язки якого інж. Ракочий виконував до 1990 року. Інж. Р. Ракочий теж визначний діяч КЛК.

Р. СЛИЖ

Він був довголітнім ланковим плавання, який гідно й величаво проводив кожнорічні першості УСЦАК в басейні Союзівки. Розпочав свою пілну працю в плавацькому спорті в 60-их роках в плавацькій ланці УСВТ „Ч. Січі“, яка під його проводом влаштувала свої плавацькі змагання в басейні середньої школи Колумбія в Мейплвуді. Одинадцять підйом клубових чемпіонатів УСЦАК здобули плавацькі й плаваки „Ч. Січі“ під проводом д-ра Слижа. Завдяки цим успіхам в 1979 році Загальні збори УСЦАК вибрали цього діяча плавацького спорту на пост ланкового плавання, в якому д-р Слиж віддано працював до 1989 року. Продовж цих десяти років плавацької першості УСЦАК проходили не тільки з участю рекордів кількості учасників, але відзначалися якістю, доказом чого є рекорди, що й досі ще залишилися не побитими.

З. СНИЛИК

Коли б сучасні лицарі перебирає обов'язок голови цього товариства. Маючи біля себе таких визначних спортових активістів, як Роман Савчак, Мілько Бучацький, Євген Обухівський, Микола Гнатів, Теодор Ступницький, розвиває широку діяльність якою здобуває велике признание між своїми і чужими громадянами. Великим осягом в цьому часі було створення гокейової дружини в складі якої виступали такі аси, як Бучацький і Дицьо. В 1949 році доля закинула нашого активіста до ЗСА. Швидко після прибуття на землю Вашингтона в місті Трой, Н. II., стає членом тенісової асоціації в цьому місті, бере участь в турнірах в окрузі Олбані. Рівночасно стає членом СТ „Сокіл“ в Си-

футбольної збірної. Свій довгий спортовий шлях розпочав на еміграції в Німеччині, але, що так назу, „великому“ спорті — вже тут в ЗСА, в 1954 році в Рочестері, і продовжував через Монреаль і Торонто в Канаді, Чикаго, Нью Йорк і Ньюарк в ЗСА. Поміж цим примножував славу українському спортові в олімпійській збірній ЗСА, в складі якої виступав на Олімпіаді в Мельбурні, Австралія, в 1956 році.

В 1957 році в складі СТ „Україна“ Монреаль став чемпіоном футболу Канади. В 1960 році вдруге був вибраний до Олімпійської збірної ЗСА. В її складі виступав в змаганнях в Мексико Сіті, яким пригладалося 100,000 глядачів. В 1961 році став чемпіоном в іграх за престижну чашу Професійної футбольної асоціації США, в складі дружини УСВТ „Чорноморська Січ“, якою була чаша Луїса. В 1964 році третій раз підйрав був вибраний до Олімпійської збірної ЗСА. Такої пошесті не удостоївся

КРАЙОВА РАДА дослідів опублікувала найновіші дані, які показують, що кількість муринів з докторським науковим ступенем зросла після цілого десятиліття зниження. У своєму звіті Крайова рада дослідів викazuje 13-відсотковий зріст у здобутті докторських дипломів неграми. На думку Дебори Картер, заступника директора бюро меншин при Американській освітній раді, цей зріст є дуже важливим, коли йдеться про освітні здобутки чорних американців.

ЗГІДНО З КРАЙОВИМИ опитами, 31 відсоток американських громадян вважають, що губернатор Билл Клінтон краще надається для полагодження расових проблем в країні, як президент Джордж Буш. Опиту перевів Центр таймс мірроу, проводячи його серед 1,301 дорослої особи від 30-го квітня до 3-го травня та зосередив свою увагу на реакції громадян після звільнення від вини чотирьох білих поліціантів за побиття муриновського водія.

ВИСОКОПОСТАВЛЕНИЙ ПРАЦІВНИК Уряду президента Джорджа Буша сказав, що після перебрання провідної ролі в югославському заміренні тому три тижні, ЗСА тепер віддалили себе від полагодування цього спірного питання, „повні безпорадності та люті“. Він також підкреслив, що секретар Державного департаменту Джеймс Бейкер і його головні радники були дуже розчаровані невдачами попередніх їхніх зусиль вплинути на події в Югославії. За його твердженням такої самої думки є президент Дж. Буш, однак речниця Державного департаменту Маргарет Татвайлер заявила, що це не означає цілковитого розчарування, бо й надалі будуть спроби полагодити югославську проблему якнайкорше.

У НАСЛІДОК ВІЙСЬКОВОГО перевороту в Сієрра Леоне американські військові літаки евакуювали до Німеччини понад 300 американських громадян. Більшість — це члени американської амбасад та їхні родини, державні урядники ЗСА та члени місійних груп. Їх перевезено до приміщень американської військової бази біля Франкфурту до часу вирішення їхньої долі, коли йдеться про працівників амбасад і державних урядовців. Інші продовжатимуть свою подорож до ЗСА.

З УСЬОГО ВИДНО, що Джим Флоріо, губернатор Нью Джерзі, починає думати про другу каденцію на пості стейтвового керівника. Хоч ще 19 місяців залишилось до кінця його першої каденції, Дж. Флоріо вже починає виборчу кампанію, бо свідомий того, що його податкові підвишки з 1990 року зробили його не надто популярним серед громадян ноджерзького стейту. Аналітики твердять, що губернатор Флоріо муситиме солідно попрацювати, щоб наново продати свою кандидатуру. Одним позитивом у цій далекосяжній кампанії є те, що покищо немає іншого солідного кандидата.

„Україна...“

(Закінчення зі стор. 2)

робів Неолітичної доби, т. зв. трипільців. Ці наші пращури вже будували міста півтора тисячі років переду тим як Хеопсові здумалося побудувати піраміду; вони вирощували збіжжя і розмальовували посуд три з половиною тисячі років перед тим як греки почали довабати мармур, і творити свій розкішний пантеон поганських богів і богинь; а коли Китай шойно почав народжуватись, то наші трипільці вже почали загально „зникати“. Навіть, коли варяги вперше увійшли у Київ, він уже був визначним містом! Ні, варярами ми не були перед Х століттям — навіть і не „на-

жодний інший футболіст в історії цього спорту в ЗСА. Від 1956 до 1964 року репрезентував ЗСА у всіх міжнародних змаганнях. В 1966 році увійшов до складу збірної УСЦАК, яка в цьому році перемогла в Чикаго збірну литовців ЗСА вислідом 5:0. Після своєї першої молодості в копаному м'ячі, починаючи десь в 60-их роках і до сьогодні переживає другу молодість в тенісі. Продовж майже трьох десятиріч років був одним із чоловічих тенісистів „Ч. Січі“, багаторазово здобував звання першона УСЦАК, УСЦАК-Схід і в інших змаганнях. В останніх двадцяти роках, разом із своїм другом інж. Юрієм Савчаком, проводить тенісові вишкільні табори з нашим юнацтвом на Союзівці“.

Перемонією врученн

м'яткових пляжків і медалей проводив М. Стебельський в асисті заступників, голів Делегатур УСЦАК — І. Ісаєва, В. Кізіми Я. Ковалів, як теж славному коліс футболіста Олександра Скоценя.

Загальні збори 113-го Відділу СУА в Нью Йорку

Загальні збори 113-го Відділу СУА в Нью Йорку відбулися 24-го січня в домівці СУА. Збори відкрила молитвою голова Відділу Ліда Білоус. Вона теплими словами привітала членів, яких нараховується 24, і побажала їм та українському народові Божих ласк і успіхів у дальшій праці.

Головою зборів була Оля Левицька, секретарювала Дзвінка Бриквич. Окремі референтки звітували про свою діяльність. Відділ дуже добре вив'язався зі своїх завдань завдяки товариській атмосфері та розумінні обов'язковості, яка лежить на серці кожної членки.

Зі звітів голови Ліди Білоус та скарбнички Зірки Галло видно, що Відділ фінансово підтримував су-

спільні та допомогли виступати СУА. За останній рік Відділ приділив 6,900 дол. на такі фонди: 3,000 дол. на Український Музей (досі Відділ склав 14,876), 1,500 дол. на Фонд Дітям Чорнобілля, 1,000 дол. потребуючим України, 500 дол. на Фонд Мами, 500 дол. на Фонд Книжки в Україну, 350 дол. на стипендію в Бразилії та 50 дол. на пресовий фонд „Нашого Життя“. На підставі згаданих сум можна ствердити, що минулий рік був присвячений допомозі України.

Членки Відділу не тільки працюють у своєму Відділі, але й в інших Союзівих комітетах. В червні 1991 року членки Оля Левицька, Христя Шох і Ліда Білоус, які належать до імпрезового комітету при Українському Музеї СУА, допомогли музейному комітету влаштувати показ одягу. Зерганізувала й очолювала цей показ голова Ліда Білоус, якій допомагала членка Ірина Лішман проектами зі своєї роботи.

Більшість членок 113-го Відділу подарували вирази і своєю численною при-

Членки 113-го Відділу Союзу Українок Америки в Нью Йорку.

сутністю підтримали працю Музею.

У серпні 1991 року імпрезова референтка Ірина Стецьків успішно провела показ моди на Союзівці, який організував СУА. Оля Левицька і Ліда Білоус є членками Головної управи Музею, а Марійка Слупчинська працює в Українському інституті. Ліда Білоус є теж членом езекутивної СУА та займається проектом висилки книжок в Україну (Фонд Сейбер). Членка Люба Фірчук та Ірина Стецьків належать до Окружної управи СУА.

До нової управи Відділу вибрано таких членок: Христя Шох — голова, Марта Навроцьку — заступниця голови, Олю Левицьку — протоколярна секретарка, Зірку Галло — скарбничка.

Референтки: Христя Самійленко — кореспонденційна, Галя Одуляк — організаційна, Льона Шиприкелі — культурно-освітня, Марта Левицька — імпрезова, Дзвінка Бриквич — пресова, Люба Фірчук — музейна, Уня Коцюмбас — суспільної опіки, Дарія Мерл — стипендійна, Іся

Клюфас — господарка.

До контрольної комісії ввійшли: Ірина Стецьків, Льона Шиприкелі та Уня Коцюмбас. У склад номінаційної комісії обрано: Ліду Пясецьку, Ірину Лішман та Марічку Слупчинську.

Новообрана голова Христя Шох подякувала за до-

вір'я та обіцяла докласти всіх зусиль до дальшої праці в організації.

Голова Окружної Управи СУА Надя Савчук подякувала та погратувувала голові й усім членкам за віддану працю для СУА.

Загальні збори закрито молитвою.

Дзвінка Бриквич

В пам'яті
бл. п. д-ра Івана Білоскурського
складаємо 100 дол.
на ФОНД ДОПОМОГИ УКРАЇНІ,
а родині наше щире співчуття.
Евгенія СИВЕНЬКА з родиною

Замість квітів на свіжу могилу
св. п. Олени Іванець
складаю 100 доларів
на ФОНД ДОПОМОГИ УКРАЇНІ
д-р Іван СМАЛЬ

У ЧЕТВЕРТУ
БОЛЮЧО-СУМНУ
РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
вашої найдорожчої
ДРУЖИНИ, МАМИ
І БАБУНІ

бл. п.

ІВАННИ КАЧОР
з дому ЧЕРНЕЦЬКА

яка відійшла у вічність 14-го травня 1988 року,
буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

у четвер 14-го травня 1992 року, о год. 6-й веч. в катедрі
св. Володимира й Ольги у Вінніпегу, Канада.
Приятелів і друзів покійної просимо помолитися
за спокій її душі.

муж — АНДРІЙ
доньки:
ЛЕСЯ ГАВРИЛЮК
СОФІЯ КАЧОР
МАРТА ГРИНЮК
сестра — ЄВГЕНІЯ БУЧКО
зяті: ЗЕНОН ГАВРИЛЮК
ТАРАС ГРИНЮК
внуки:
РОМАН і НІНА ГАВРИЛЮКИ
АНДРІЙКО, СТЕФАНКО і ХРИСТЯ
ГРИНЮКИ
швагер — ІВАН БУЧКО

У ДВАДЦЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ НАШОГО
НАЙДОРОЖЧОГО І НЕЗАБУТНЬОГО БАТЬКА І ДІДУСЯ

бл. п.
ПРОФЕСОРА
ІБАНА ВІНАРА

довголітнього директора дівочої гімназії Т-ва Рідної Школи
фондації І. Кокорудів у Львові, видатного педагога і будівничого українського шкільництва в Галичині, місто голови
Головної Ради Української Громади у Львові, професор в
гімназії Рідної Школи і опікун Пласту в Золочеві, організатор
шкільництва на еміграції (гімназії в Карсфельді і Берхтесгадені), старшина Українських Січових Стрілців і сотник
1-го Українського полку ім. Б. Мельницького в Україні, нагороджений „Хрестом Симона Петлюри“ і іншими військовими відзначеннями за участь у збройній боротьбі за
Державність України в роках 1917-1920, видатний громадський діяч, член багатьох суспільних і професійних організацій

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
І ПАНАХИДИ

дня 16-го і 17-го травня 1992 р.
в соборі св. Юра у Львові (неділя, 17-го травня, о год. 12-й дня);
в катедральному храмі св. Йосафата в Клівленді, Огайо (субота, 16-го травня, о год. 9:30 рано);
в українській католицькій церкві в Денвері, Кол. (субота, 16-го травня, о год. 9-й рано);
в катедрі св. Йосафата в Торонто, Канада (субота, 16-го травня, о год. 8-й рано).

Про молитви за душу покійного просять:
син — БОГДАН
син — ЛЮБОМИР з дружиною АННОЮ
внуки: НАТАЛКА, ТАРАС, МИХАЙЛО,
РОКСОЛЯНА
родина в Україні, Канаді й Америці

В. Білик...

(Закінчення зі стор. 1)

раві абсолютну торію з призначенням за виконану працю, що збори прийняли одноголосно.

Після вибору Управи предсідник запросив до слова головного касира О. Благітку, який подав точні інформації про фінансовий стан УНСоюзу: майно 65, 903,466 дол., яке зросло за минулий рік на 1,263,790 дол., приходи та розходи УНСоюзу, в тому зокрема Української Будівлі, розбудову Союзівки і віднову будинку „Київ“, виплати дивіденди, виплати стипендій, дотації на народні цілі, а зокрема на відродження України і на видання чотирьох шкільних підручників 50,000 дол., та виплати членам і спадкоємцям, які у 1991 році виносили понад 2,5 міль. дол. Він заповів, що з виплатою дивіденди у травні 1992 року буде проголошена нова збіркова кампанія на Фонд Відродження України, з якої УНСоюз

щедро приділяє дотації на різні потреби України.

Головний секретар В. Сохан подав докладні цифри про нових членів у 1991 році (1,344 на суму 9,621,000 дол.), стан усіх членів з кінцем року (66,764 із забезпеченням на суму 165 міль. дол.) здобутки Округи в членській кампанії, популярність грамот із одноразовими вкладками та грамот пенсійного забезпечення. Вкінці він дав приклади і поради у кампанії забезпечування нових членів, а закінчив своє слово подякою секретарям Округи за організаційну працю.

Учасники зборів обговорили плани праці Округи на 1992 рік і вибрали комітет для відзначення 100-ліття УНСоюзу, який очолюватиме Управа.

Після закінчення зборів учасники нарад ще довго вели розмови та обмінювалися думками про союзове та громадське життя при смачній перекусці, яку підготували Г. Гаврилук та Галина Білик.

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями та знайомими, що з волі Всевисшнього у вісторок 5-го травня 1992 р. відійшла у вічність на 86-му році життя наша найдорожча МАМА, БАБУСЯ І ТІТКА

бл. п.
Катерина Веремчук
з роду Сенюта

нар. в м. Горохів, Волинь
ПОХОРОН в четвер, 7-го травня 1992 р. о год. 9:30 ранку в церкві св. Михайла, Юніондейл, П. А., а опісля на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Нью Джерзі.

Горем прибиті:
доньки —
СОФІЯ КАЛІНОВСЬКА
ВАЛЕНТИНА ЛИСНЯК з чоловіком
РОМАНОМ
внуки — ОЛЕКСАНДЕР, МАРКО, ЛЕВКО
Просимо про молитви за душу покійної.

Заїві...

(Закінчення зі стор. 1)

надавати тон, а тільки для того, щоб фінансово допомогати потребуючим країнам.

Якщо йдеться про його відношення до України, то Єльцин застосовує такі самі методи, якими користувались колись російські імперіалісти, фальшивники історії Сходу, колонізатори чужих територій російським елементом. Чорноморська флотія, наприклад, становить тільки одну четверту колишньої советської флотії. Єльцин вже має контролю над Балтійською й іншими флотіями і над атомовою зброєю. Україна, населення якої становить одну третину населення Росії, велика держава типу Франції, не може мати дос-

тупу до Чорноморської флотії, бо так каже Б. Єльцин, який домагався повернення всієї нуклеарної зброї розположеної на території України і Захід оплескує такі вимоги російського диктатора, хоч ані Україна, ані Захід не мають певності, що ця зброя знищується в Росії. Автор статті запитус: „Чи Україна дійсно мусить скапітулювати і тим самим поставити свою безпеку під загрозу? Україна, на думку Кокбирна, має усі підстави боятися Росії. Єльцина, поведінка якого є більш як загадочна.

Україна потребує абсолютних гарантій західних великодержав і ООН якщо вона хоче оминуть нової тиранії і нового поневолення, яке тривав від 1920-их років, — пише в кінці своєї статті А. Кокбирн.

ОМУА

Об'єднання Мистців Українців в Америці
запрошує вас на

ВІДКРИТТЯ ТРИДЕННОЇ
ВИСТАВКИ ТВОРІВ
РЕМА БАГАУТДИНА

у п'ятницю, 15-го травня 1992 р. о год. 6-й веч.,
у Галерії ОМУА при 136 Друга авеню в Нью Йорку.
Виставка буде відкрита в суботу, 16-го травня,
від год. 1-6-й веч. і неділю, 17-го травня,
від год. 1-6-й веч.

Перспективи...

(Закінчення зі стор. 2)

спорту) сигналізує серйозну інтенцію Уряду покінчити з субсидіями. В слід за тим кроком, який дасть реальну основу кампанії консервації електроенергії, повинні прийти конкретні заходи для поступового вилучення з дії чорнобильських реакторів.

Про долю чотирьох ін-

ших АЕС на Україні говорити прийде, мабуть, шойно тоді, як модернізація заводів тяжкої, зокрема металургічної промисловості, і перехід інших заводів з військового виробництва на продукти домашнього вжитку сприятимуть значному зниженню рівня споживання електроенергії на Україні. А на це потрібно довгих років, а то й десятиліть.

Загальні збори Української Кредитової Кооперативи „Самопоміч” у Філадельфії

Українська філадельфійська громада численно зустрічала цьогорічні Загальні збори Української Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч” у Філадельфії 29-го березня. Загальні збори кредитівки у цьому році дещо відмінні: це були ювілейні збори з нагоди 40-річчя її існування.

Філадельфія, яка у історії Америки була місцем, де творилася держава, так і за кредитівкою „Самопоміч” є той привілей, що саме тут, у Філадельфії, була вперше висунута ідея української кредитової кооперації в Америці.

Висунуту і започатковану тут цю важливу ідею запозичили два визначні кооператори з України — знавці кредитової кооперації інж. Іларій Ольховий для Нью Йорку, а директор Центросоюзу інж. Ілля Семанчук — для Чикаго.

Після заснування Товариства „Самопоміч” і масового приїзду переселенців з Німеччини виявилася потреба творення фінансової установи для їх допомоги. Ініціативна група при Товаристві „Самопоміч” робила старання для створення кредитової кооперативи, спонсором якої було Товариство „Самопоміч”. Кредитівка у своїх початках була справді великою допомогою, можна навіть сказати і розрадою для переселених українців, які у тому часі, не знаючи мови ani обставин, потребували моральної допомоги.

Формою і змістом кредитової кооперативи не була подумана, як інші банки, на зиск і збагачення, але її основним завданням було допомагати у різній формі своєму членству. Робила вона це протягом 40 років у формі виплатування найвищих відсотків, про що наші члени мали нагоду перекоонатися. За 40 років кредитівка у Філадельфії виплатила нашим членам у формі дивіденди понад 28 міль. дол.

Мусимо, однак, пам'ятати, що вона не лише служила і допомагала своїм членам, але теж із заощаджених приходів допомагала нашим школам, молодечим організаціям, культурно-освітнім товариствам, а тепер допомагає Україні.

Звіт, який проаналізував на зборх скарбник інж. Іван Куземський, наочно продемонстрував добру господарку кредитівки, її стабільність і постійний зріст.

За останній звітний рік зріст був на 5 міль. дол., а

білянсова сума на 31-го грудня 1991 року виносилася 58,407,771 дол. Замкнення на кінець березня 1992 року принесло дуже поважний зріст — 3 міль. дол. і білянсова сума на кінець березня виносить 61,587,161 дол. Важливою позицією у білянсі є резерви, які на кінець березня замикаються сумою 6,582,594 дол. Резерви кредитівки є найкращим відзеркаленням фінансової стабільності і запоруки.

Кредитівка виплатила своєму членству у 1991 році дивіденди в сумі 3,430,336 дол., а на народні цілі — понад 24,000 дол. Дуже поважні цифри постійного росту кредитівки не лише підтверджують правильну господарку кредитівки, але теж довіряють нашого членства.

У живій дискусії виявилось велике зацікавлення проблемами, на які скарбник давав вичерпні відповіді. Одним із питань є справа нестабільності відсоткової стопи. Скарбник ствердив, що це не є виключним явищем нашої кредитівки. Ціла господарсько-фінансова діяльність в Америці переходить певну кризу і рецесію, яка відбувається на цілому господарському житті, а в першу чергу на фінансових установах.

Ми у Філадельфії з жалем і прикриттю переживаємо втрату нашої незвичайно важливої установи — Української шадниці. Усе це могло відбутися на ментальності громадянства і на нашій установі. Наше членство, однак, побачило, що наша кредитівка знаходиться довгими роками у добрих руках та що грошова майбутність наших нащадків добре забезпечена.

Федеральна ревзія, яка відбувалася під час Загальних зборів, найкраще це підтвердила.

Загальні збори доповнили склад дирекції, у яку входять: д-р Володимир Пушкар, президент, інж. Борис Захарчук, віцепрезидент, інж. Іван Куземський, скарбник, Євгеній Новаківська, секретар, та члени дирекції: Омелян Татунчак, Мирон Білас, Марія Колодій, Ігор Чижівич і Зорян Дубенко.

У цьому році кредитівка буде зі своїм членством вчорішню зустрічати 40-літній ювілей свого існування. Ми віримо, що цей ювілейний рік буде для кредитівки роком дальшого поважного росту та роком нового численного членства.

В. П.

„Собори душ” — крилатий вислів одного з перших наших дисидентів, піонера боротьби за незалежну Україну письменника Олесе Гончара. Він сміливо виступив зі своїм романом „Собор” у 1968 році і накликав на себе нагінку на довгі літа, але запалив у серці кожного свідомого українця свічку віри й вірності своїй нації, її культурі й релігії. Та свічка не згасла і в дияспорі.

Хто б міг колись подумати, що доля перенесе нас із Київщини, Львівщини й Полтавщини в далекі світи — Австралію, Америку, в найпівденніший куток ЗСА Флориду? Так сталося. І багато інших подій, радісних і тривожних, пережили ми на своєму віку, і побачили нашу мрію здійсненню — державу! З самого початку еміграції ми гуртувалися навколо Церкви. В 1951 році заснувалася православна громада в Маямі, в 1958 році воздвигнула вона свою церкву, але в 1988 році подала необхідність переселення в інше, спокійніше місце. Ці переселення відомі всім українцям Америки — нічого сталого в світі нема, і кожне переселення виходить нам на краще. Вже можна полетіти в Україну, замкнувши кругові світанні мандри, але не ті літа, глибоке коріння в ґрунті нової батьківщини — тут і діти, і внуки, і приятелі, що з ними разом пройшли життєвий шлях, такий відмінний від стежок дитинства і юнацтва...

Але соняшник, м'ята і васильки ростуть і в американському ґрунті. І серед пальм та сосен вирости українські церкви — центри наших молитов, зустрічей, свят і громадської праці.

40 літ тому була збудована в Маямі церква св. Миколая, а посвятив її наш дорогий Патріярх, тоді ще архієпископ Мстислав. Соррок літ — великий проміжок, тоді ще ми були молоді. Але на тогочасних знімках бачимо і молоді лиця, бо саме старше покоління несло на своїх плечах головний тягар будови. Молодих тепер у громаді мало, а ті, що є, зайняті своїми щоденними турботами й працею. За будовання нової церкви взялися знову старші. Парофія маленька: 60 родин, 90 осіб. А серед них розумні люди, ентузіясти, динамічні діяти, що разом з усією парофією справді доконали чудо. За півтора року в Кулер Сіті вирости і церква, і заля, і велика паркова площа, і квіти, і дерева. Завдяки жертвенній праці будівельного комітету, красномовним закликам отця настоятеля протопресвітера Степана Біляка та невтомним старанням парофіального Сестрицтва св. Ольги, церква росла, як на дріжджах, і виростила на зразок архітектури і краси. Були і скрутні часи, коли бюрократична тяганина висотувала сили, та що голова комітету інж. Леонід Гусак небезпечно захворів. В таких випадках поміг би його заступник Петро Дуброноженко, але й той одночасно занедужав, тоді Іван Богданів допомагав.

Але все ж велике діло завершилося успішно: 24-го березня 1991 року відправлено перше Богослуження,

Довгою чергою йдуть до Хреста парофії й прочани, щоб доторкнутись до руки Святішого Патріярха, а він кожного дарує благословення й увагу, пізнає знайомих, нагороджує тих, що заслужили. Підходить і дитина з блакитно-жовтим прапорцем. Саме до таких звертався Патріярх у своїй проповіді, коли найважливішим у побудові церкви св. Миколая вважав те, що вона збудована батьками й дідами для внуків і дальших поколінь, так, як наші предки для нас будували... „Лікар казав мені, щоб я не

„Собори душ” — крилатий вислів одного з перших наших дисидентів, піонера боротьби за незалежну Україну письменника Олесе Гончара. Він сміливо виступив зі своїм романом „Собор” у 1968 році і накликав на себе нагінку на довгі літа, але запалив у серці кожного свідомого українця свічку віри й вірності своїй нації, її культурі й релігії. Та свічка не згасла і в дияспорі.

„СОБОРИ ДУШ СВОЇХ БЕРЕЖІТЬ”

а 16-го лютого 1992 року відбулося урочисте патріярше посвячення. Місяць лютий на Флориді зовсім не лютий, а цього року день був просто травневий. Приїхав довгожданий улюблений наш Владика Патріярх Мстислав, а з ним Архiepіскоп Антоній і священики з братських церков, в тому числі о. капелян Іван Стравінський, парох української католицької церкви. В патріяршій св. Літургії асистували православні отці: Степан Біляк, настоятель УПЦ св. Миколая, о. протопресвітер Михайло Борисенко і протоієрей о. Михайло Петляк, настоятель УПЦ Трьох Святих і Сейнт Петербургу. Зібралось багато гостей із цілої Флориди й поза нею — а всіх перевершив Осередок Святого Андрія з Норт Порту, що вислав автобусом понад 60 представників із даром 500 доларів.

Велич Архiepірейської Патріяршої Служби Божої! Зустрічають Владика Патріярха Мстислава квітами, встеляють його шлях гвоздиками й рідними чорнобривцями. За ці 40 літ став наш Патріярх стареньким — адже йому вже 94 роки! Але який молодечий погляд, яке прекрасне, виразне лице, що так і просять на картину майстра! Наш Патріярх, хоч і мусів часто сідати в крісло, служив від початку до кінця, все зауважив і все вислухав уважно і на все дав свої зауваги й оцінки, часом і приречені гострим слівцем і гумором.

Гарна простора церква не могла вмістити всього народу. Було багато фотоапаратів, що розспінали блискавиці, немало відеокамер, і старомодних, великих і тяжких, і модерних — легеньких і зграбних. Одна старенька спитала, чи то в мене молитовник в руках. „Ні, то мій записник. З таким „молитовником” я по цілм світі мандрую”. Скажете — неспожано? А чому не можна писати репортажі, навіть про посвячення церкви, весело? Адже ж це — велика радість!

Проповідь Патріярха. Він говорить нестандартно, речево, повчально і — весело. Цей маленький зростом велетенський знає, що велику владу має Церква в руках, і він навчає прикладати цю силу на відродження і зміцнення української держави. Владика Антоній закликає до братолубія, за спокій і творчий розвиток Батьківщини.

Довгою чергою йдуть до Хреста парофії й прочани, щоб доторкнутись до руки Святішого Патріярха, а він кожного дарує благословення й увагу, пізнає знайомих, нагороджує тих, що заслужили. Підходить і дитина з блакитно-жовтим прапорцем. Саме до таких звертався Патріярх у своїй проповіді, коли найважливішим у побудові церкви св. Миколая вважав те, що вона збудована батьками й дідами для внуків і дальших поколінь, так, як наші предки для нас будували... „Лікар казав мені, щоб я не

їхав, — признався Патріярх. — Але хто зна, чи ще трапиться така нагода? Оце мене Бог пробче, чи я ще на щось здібний!” Незабаром сповниться 50 літ духовної служби нашого Святішого верховного Отця... „Мої козацькі ноги витоптали чужину і підтопалися. Але я двічі обїхав Україну цілком, а третій раз майже”.

„Ми маємо чим похвалитися перед світом, — сказав Патріярх. — Ви охоронили наш народ. З наших очей світиться бажання єдності”. А далі, незлим словом згадуючи нещодавні суперечки в Україні, Патріярх зауважив: „Свята Софія і Святий Андрій перед нами вже не замикають високої оцінки роботи теперішнього настоятеля церкви св. Миколая двома мовами. Далі промовляли отці Степан Біляк, Михайло Борисенко і Михайло Петляк. Читали привіт від консисторії УПЦ в ЗСА, Централі Об'єднаного Сестрицтва та Головного Уряду УНА-Союзу. Всі вітали громаду і підкреслювали, що крім церкви тут існуватиме новий культурний центр. Адже нова церква, наш маленький собор, це — собор душ наших. Мимоволі пригадуються красні слова нашого письменника Олесе Гончара: „Людина прагне продовжити себе у далек майбутнього”. І далі: „Я вірю в зодичх”. „Ті, що побудували його (собор — Г. Ч.), думали про вічність. Людини властиво прагнути вічності, знаходити в ній для себе мету й надхнення”.

Хор невтомно співає свої молитви — неголосно й виразно. Це заслуга диригента Осипа Головацького і співаків церковного хору св. Миколая, послених співаками з Норт Порту та інших православних церковних громад. Служба Божжа скінчилася, і по малу всі відїжджають до ресторану на бенкет.

Починається відчитування привітань, трохи завдого, але важливе. Привіт надіслав Президент УНР Микола Плав'юк і заступник міністра закордонних справ, постійний представник України при ООН Геннадій Удовенко. Ці привіти передав голова Національної Ради проф. д-р Михайло Воскобійник у своїй промові, яка навітлила довгий і мученицький шлях

Української Автокефальної Церкви в Україні за останні 70 років та її зріст в дияспорі під духовним проводом Мстислава Першого. Д-р М. Воскобійник підкреслював, що завдяки Українській Церкві наша діаспора не загубила свого національного обличчя і є сьогодні готова допомогти українському народові на Батьківщині. Він підкреслював, що в підвалинах нашого храму святого Миколая в Кулер Сіті є цеглинка зі Святої Софії та з могили Тараса Шевченка. Посол Геннадій Удовенко відзначив багатогранну діяльність Патріярха Мстислава І, його незмінне прагнення до консолідації нашого народу, його теплоту до всіх течій нашого народного руху. Бенкет прикрасило танкове привітання молодих танцюристів з Маямі, що обдарували Патріярха калачем і китицями квітів. Архiepіскоп Антоній, відомий своєю красномовністю, вітав парофію УПЦ св. Миколая двома мовами. Далі промовляли отці Степан Біляк, Михайло Борисенко і Михайло Петляк. Читали привіт від консисторії УПЦ в ЗСА, Централі Об'єднаного Сестрицтва та Головного Уряду УНА-Союзу. Всі вітали громаду і підкреслювали, що крім церкви тут існуватиме новий культурний центр. Адже нова церква, наш маленький собор, це — собор душ наших. Мимоволі пригадуються красні слова нашого письменника Олесе Гончара: „Людина прагне продовжити себе у далек майбутнього”. І далі: „Я вірю в зодичх”. „Ті, що побудували його (собор — Г. Ч.), думали про вічність. Людини властиво прагнути вічності, знаходити в ній для себе мету й надхнення”.

Антоніна Гусак, одна з сестриць говорила про пляни на майбутнє, які включають і доповіді, й концерти, і спільні трапези, і лекції — не дарма ж при церкві збудована простора, гарна зала... Це — оаза для сучасних і майбутніх поколінь. Як сказав Олесе Гончар, „Собори душ своїх бережить”. Збережемо!

Ганна Чернінь

Continental Venture Trading, Inc.
6333 N. Milwaukee Ave., Suite 105, Chicago, IL 60646, U.S.A.
Tel.: (312) 763-6944, (312) 774-1919, (708) 823-2349
ХАРЧЕВІ ПАЧКИ В УКРАЇНІ ТА БІПОРУСІЮ
Доставка до 4 тижнів

10 lb. — Шинка	8 lb. — Риж
3 lb. — М'ясо каналков	5 lb. — М'як
3 lb. 12 oz. — Саламі	10 lb. — Крупа гречана
4 lb. — Молоко в порошку	8 oz. — Кава розчинна
3 lb. — Жир, Кріско	2 lb. — Какао
96 fl. oz. — Олія	2 lb. — Горошок зелений
8 lb. — Макарони	200 пак. — Чай
2 lb. — Шоколад	

Вага без упакування 69 lb. Ціна з доставкою \$200.00

ПАЧКА 2
Включає товари з пачки 1 плюс сигарети „Winston” або „Marlboro” 30. Вага без упакування 71 lb. Ціна з доставкою \$242.00

ПАЧКА 3
10 lb. — Цукор
3 lb. — М'як
3 lb. — Маргарина
3 lb. — Родзинки
3 lb. — Мак
3 lb. — Печиво
2 lb. — Халва
2 lb. — Майонез
Вага без упакування 53 lb. Ціна з доставкою \$150.00

ПАЧКА 4
Включає товари з пачки 3 плюс сигарети „Winston” або „Marlboro” 60 пачок. Ціна з доставкою \$230.00
Нові авта, меблі, перелік грошей; нові та вживані речі \$1.60 за фунт, доставка гарантована за 6 тижнів.
Пачки та замовлення приймаємо на адресу:
5509 N. Menard, Chicago, Ill. 60630. Tel.: (312) 763-6944

Українська фірма "Оксана"
радо послужити всім, хто бажає допомогти рідним в Україні американськими харчовими продуктами.

Rice 20 Lb.	Chicken Noodle Soup 24 pcs	Luncheon Meat 5 Lb.
Macaroni 6 Lb.	Black Pepper 1 Lb.	Canned Sardines 8 Lb.
Dry Milk 4 Lb.	Chicken Flavor 13 Oz.	Oil 1 Gal
Dak Ham 3 Lb.	Crisco 6 Lb.	Macaroni 10 Lb.
Dry Cream 2 Lb.	Rice 6 Lb.	Canned Peas 2 Lb.
Luncheon Meat 4 Lb.	Macaroni 5 Lb.	Coca 1 Lb.
Canned Sardines 3 Lb.	Chicken Sausages 14 cans	Tea 1 Lb.
Weight BRUTTO 47 Lb.	Cocoa 10 Oz.	Weight BRUTTO 35 Lb.
\$ 95.00	Weight BRUTTO 33.5 Lb.	\$ 85.00
	\$ 82.00	

Ви платите американські долари - родина отримує продукти з Америки!
Безкоштовно вислаємо брошури з переліком всіх різновидностей наших пачок.
Тел: (908) 925-0717 OXSANA International Trade, Inc.
1111 E. Elizabeth Ave., Linden NJ 07036. Mon-Fri, 9-6, Sat 10-3.

ЗБОРИ ВІДІЛІВ УНС
НЕДІЛЯ, 17-го ТРАВНЯ 1992 р.
Рочестер, Н. Й. Річні загальні збори Т-ва „Запорізька Січ” Відд. 367-го УНС о год. 4-й по пол. в кафетерії школи св. Йоасафата, 940 Ридж вул. Схід. На порядку нарад звіти Управи і К. Комісії та вибір нової Управи на 1992 р. Присутність всіх членів обов'язкова. Якщо не явиться потрібна кількість членів, збори відбудуться пізніше і будуть правосильні. Після зборів перекуска. — Управа.

УКРАЇНЬСЬКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ!

ТАКА Компанія
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
ПО ГУРТОВИХ ЦІНАХ: нитки ДМЦ, різного роду матеріали для вишивання, канни, книжки з українськими зображеннями, і т. п. в Арці.

РОЗШУКИ
БЛАГУТА ТАРАС пошукує брата **ВОЛОДИМИРА**
нар. 1924 р. в селі Тишковичі, повіт Перемишль. В 1942 р. виїхав до Німеччини на роботу. Якщо хто знає про нього, або він сам про нього, прошу повідомити на адресу:
STEFAN ANDRASH
28860 Warner
Warren, MI. 48092
Tel. 1 (313) 751-8995

Ольга Кузьменко пошукує брата **ВАСИЛЯ КУЗЬМЕНКА**.
Хто знає про нього або він сам про нього писати на: P.O. Box 524 New York, N.Y. 10021

Марфа Еміліяніна Муха (Калап), яка зараз мешкає на Україні, м. Маріуполь, пошукує братів:
1. **ПЛОЩА МИХАЙЛА ГРИГОРОВИЧА**
нар. 1920 р. Україна, Сумська обл., с. Катеринівка
2. **БІЛКА (БЕЛКІ) СЕМЕНА МИХАЙЛОВИЧА**
нар. 1915 р. Україна, Сумська обл., Лебединський р-н, с. Грунь.
Хто знає про них, або вони самі про них, прошу писати на адресу: **ПОЛІНА КОРОВЕЧКО** POLINA KOROVYKO 123, 9th Avenue NE Minneapolis, MN 55413, U.S.A. Tel. (612) 331-2518

Увага! ФІЛАТЕЛІСТ-КОЛЕКЦІОНЕР
купить ваші вживані поштові конверти з України з нововиданими поштовими марками чи печатками — надруками „Пошта України”.
Прощу писати: **L. M. HUGEL** 9224 Landgreen Street Manassas, Va. 22110

НАТАЛІЯ ШАРАНЕВИЧ член УНС Відд. 371-го Т-ва ім. А. Гончаренка в Нью Йорку, Н.Й. померла 21-го листопада 1991 року на 75-му році життя. Нар. 22-го вересня 1916 року в Нью Йорку, Н.Й. Членом УНС стала 1966 року. Залишила у смутку дочку Керол Фішер. Похорон відбувся 23-го листопада 1991 року на цвинтарі св. Магдалини у Флемінгтоні, Н.Дж.
Вічна їй Пам'ять!
М. Дереш, секр.

ІВАН СТАДНИК член УНС Відд. 261-го Т-ва „Україна” у Вілліамс-таві, Н.Дж. помер 19-го лютого 1992 року на 74-му році життя. Нар. 19-го січня 1918 року у Вілліамс-таві, Н.Дж. Членом УНС став 1940 року. Залишив у смутку дітей Івана Террі і Памелю Гейл Ступл. Похорон відбувся 22-го лютого 1992 року на Brotherhood Cemetery у Вілліамс-таві, Н.Дж.
Вічна йому Пам'ять!
Секретар

СТЕНЛІ ЗАРНОХ член УНС Відд. 59-го Т-ва Українська Січ в Бриджпорті, Конн. помер в березні 1992 року на 85-му році життя. Нар. 1906 року в Пітстон, Па. Членом УНС став 1966 року. Залишив у смутку дружину Марію, сина Джеймса та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 12-го березня 1992 року на цвинтарі Мт. Гров в Бриджпорті, Конн.
Вічна йому Пам'ять!
Тарас Сливінський, секр.

ОЛЕКСАНДЕР КАМІНСЬКИЙ член УНС Відд. 292-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Дітроїті, Мич. помер 23-го лютого 1992 року на 82-му році життя. Нар. 1909 року в Івано-Франківську, Україна. Членом УНС став 1946 року. Залишив у смутку дружину Зеновію, дочку Христини Феденську з мужем Юрієм, онуків Олексія й Івана. Похорон відбувся 17-го лютого 1992 року на цвинтарі Мт. Олівет в Дітроїті, Мич.
Вічна йому Пам'ять!
Стефа Федик, секр.

АННА СЕНДС член УНС Відд. 204-го Т-ва ім. А. Гончаренка в Нью Йорку, Н.Й. померла 21-го листопада 1991 року на 75-му році життя. Нар. 22-го вересня 1916 року в Нью Йорку, Н.Й. Членом УНС стала 1966 року. Залишила у смутку дочку Керол Фішер. Похорон відбувся 23-го листопада 1991 року на цвинтарі св. Магдалини у Флемінгтоні, Н.Дж.
Вічна їй Пам'ять!
Мирон Заліпський, секр.

МАРІЯ ЯРИНЯК член УНС Відд. 206-го Т-ва „Запорізька Січ” у Вунсакеті, Р. Ай. померла 24-го лютого 1992 року на 87-му році життя. Нар. в Старині, Україна. Членом УНС стала 1957 року. Залишила у смутку чотири дочки — Марію, Роз, Катерину і Анну, 12 онуків і 16 правнуків. Похорон відбувся 8-го лютого 1992 року на кат. цвинтарі св. Михаїла в Блекстоні, МА.
Вічна їй Пам'ять!
Леон Гардінк, секр.

МАРІЯ МАДЕЙ член УНС Відд. 291-го Т-ва ім. Т. Шевченка в Клівленді, Огайо померла 24-го лютого 1992 року на 86-му році життя. Нар. 11-го березня 1907 року в Перемишлі, Україна. Членом УНС стала 1937 року. Залишила у смутку дочку Мері Ен Корилько, сина Майка, семеро онуків і семеро правнуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрія в Пармі, Огайо.
Вічна їй Пам'ять!
Віра Напора, секр.

СТЕПАН ЛЕНКО член УНС Відд. 291-го Т-ва ім. Т. Шевченка в Клівленді, Огайо помер 18-го лютого 1992 року на 88-му році життя. Нар. 1903 року у Львові, Україна. Членом УНС став 1957 року. Залишив у смутку дочки Елсі Гусел, Ленору Енджі з мужем Тоні, 6 онуків і 3-ох правнуків. Похорон відбувся на цвинтарі Бруклін Гайтс в Клівленді, Огайо.
Вічна йому Пам'ять!
Віра Напора, секр.

П'ЯТЬ ПРИЧИН ЧОМУ НАМ ПОТРІБНО ПІДТРИМУВАТИ ІВАНА ДЕМ'ЯНЮКА

- „Мушу сказати, що я переконаний, що вироксуддів в Ізраїлі був несправедливий...” — Лорд Томас Деннінг
- „Мені не відома ніяка інша судова справа в якій потоптано так багато процедур загально прийнятих міжнародними чинниками”. Професор Віллем Вагенар, автор книжки „Розпізнаючи Івана: Наукова праця з легальної психології”, Вид. Гарвардського Університету.
- „Якщо Іван Дем'янюк, в невинності якого я повністю переконаний, буде підвищений на швицені Айхмана, то прийде день коли держава Ізраїль буде сидіти на лаві підсудного”. — Патрик Бюкенан.
- „На мою думку ця справа смердить... Прошу розглянути справу американського громадянина Івана Дем'янюка і поведінку Відділу спеціальних інвестицій (ОСІ) в нашій країні”. — Конгресмен Джеймс Трафікант (демократ, Огайо), „Конгресовий рекорд” з 20-го червня 1989 р.
- „Вірю, що історія не забуде справи Дем'янюка, так як не забула справи Дрейфуса”. — Граф Николай Толстой

Після дванадцяти років наполегливих і невтомних зусиль ми досягнули багато. За свою подивогідну відвагу та витривалість Іван Дем'янюк — невинна жертва — заслужив на гідну оборону перед ізраїльським Верховним судом. Без Вашої негайної фінансової допомоги така оборона не буде можливою. Просимо допомогти нам успішно завершити останній етап цього страхотного примари, яка триває вже понад дванадцять літ.

Просимо вислати пожертви на:
John Demjanjuk Defense Fund
P.O. Box 92819
Cleveland, Ohio 44192